

ЗАТВЕРЖЕНО

Директор ТОВ «Ковлар Груп»

Калафат К.В.

грудня 2025 р.

РЕГЛАМЕНТ РОБІТ З ВОГНЕЗАХИСТУ

ЗАСІБ ВОГНЕБІОЗАХИСНИЙ

«Ammokote WW»

для дерев'яних конструкцій та виробів

(фарба вогнезахисна)

РРВ-04/2025/WW

Дата введення «03» грудня 2025 р.

РОЗРОБЛЕНО

Керівник відділу із стандартизації,
сертифікації та якості

Добичін О.В.

«28» листопада 2025 р.

НОРМАТИВНІ ПОСИЛАННЯ

ДСТУ EN 3-7:2014 (EN 3-7:2004 + A1:2007, IDT)	Вогнегасники переносні. Частина 7. Характеристики, вимоги до робочих параметрів і методи випробувань
ДСТУ EN 13501-1:2022 (EN 13501-1:2007 + A1:2009, IDT)	Пожежна класифікація будівельних виробів і будівельних конструкцій. Частина 1. Класифікація за результатами випробувань щодо реакції на вогонь
ДСТУ EN 16623:2015 (EN 16623:2015, IDT)	Фарби та лаки. Реакційні покриття для вогнезахисту металевих поверхонь. Визначення, вимоги, властивості та маркування
ДСТУ ISO 9117-5:2015 (ISO 9117-5:2012, IDT)	Фарби та лаки. Контроль висихання. Частина 5. Модифікований метод Бендоу-Вульфа
ДСТУ 8829:2019	Пожежовибухонебезпечність речовин і матеріалів. Номенклатура показників і методи їхнього визначення. Класифікація.
ДСТУ 9314:2025	Вогнезахист будівельних конструкцій, матеріалів та виробів. Настанови щодо проєктування, виконання робіт, введення в експлуатацію та підтримання експлуатаційної придатності
ДСТУ 9330:2025	Речовини вогнезахисні для деревини. Метод визначення вогнезахисних властивостей
ДСТУ 9331:2025	Методи випробування вогнезахисних покриттів та просочень для дерев'яних і металевих конструкцій на стійкість до зовнішніх впливів
ДСТУ Б В.1.1-2-97	Матеріали будівельні. Метод випробування на займистість
ДБН А.3.1-5:2016	Організація будівельного виробництва
ДБН В.1.1-7:2016	Пожежна безпека об'єктів будівництва. Загальні вимоги
ГОСТ 16363-98	Средства огнезащитные для древесины. Методы определения огнезащитных свойств. (Засоби вогнезахисні для деревини. Методи визначення вогнезахисних властивостей).
СНиП 3.05.06-85	Электротехнические устройства
ДНАОП 0.00-1.21-98	Правила безпечної експлуатації електроустановок споживачів

НПАОП 0.00-1.80-18	Правила охорони праці під час експлуатації вантажопідіймальних кранів, підіймальних пристроїв і відповідного обладнання.
НПАОП 0.00-7.17-18	Мінімальні вимоги безпеки і охорони здоров'я при використанні працівниками засобів індивідуального захисту на робочому місці
ТУ У 20.3-39875591-001:2015	Засоби вогнезахисні «Аммокоте». Технічні умови
ТУ У 20.3-39875591-002:2023	Речовини супутні для засобів вогнезахисних «Аммокоте». Технічні умови
	Технічний регламент щодо обмеження викидів летких органічних сполук унаслідок використання органічних розчинників у лакофарбових матеріалах для будівель та ремонту колісних транспортних засобів
	Регламент (ЄС) № 1272/2008 про класифікацію, маркування та пакування речовин і сумішей, про внесення змін та про скасування Директив 67/548/ЄЕС та 1999/45/ЄС та про внесення змін до Регламенту (ЄС) № 1907/2006
	Регламент (ЄС) № 1907/2006 про реєстрацію, оцінку, авторизацію і обмеження хімічних речовин та препаратів (REACH), яким засновується Європейське Агентство хімічних речовин і препаратів, вносяться зміни до Директиви 1999/45/ЄС і скасовуються Регламент Ради (ЄЕС) № 793/93 і Регламент Комісії (ЄС) № 1488/94, а також Директива Ради 76/769/ЄЕС і Директиви Комісії 91/155/ЄЕС, 93/67/ЄЕС, 93/105/ЄС і 2000/21/ЄС
	«Правила з вогнезахисту», затверджені приказом МВС України № 1064 від 26.12.2018 р.

1 Назва, призначення та галузь застосування вогнезахисного засобу

Засіб вогнебіозахисний «Ammokote WW» (далі – засіб) виробляється ТОВ «Ковлар Груп» (м. Київ) відповідно до ТУ У 20.3-39875591-001:2015.

Засіб призначений для вогнезахисту деревини та виробів з неї (деревостружкових плит, фанерних поверхонь тощо), а саме: дерев'яних елементів горищних конструкцій, дерев'яних елементів стін, стель та інших елементів інтер'єру в громадських, житлових, виробничих, складських та інших будівлях і приміщеннях, дерев'яних риштувань мансардних поверхів житлових будинків та дерев'яних конструкцій внутрішніх транспортерних галерей зерноскладів, а також дерев'яних конструкцій внутрішнього обладнання вагонів, дизель- та електропоїздів та іншого рухомого складу залізниць та метро.

2 Технічні та фізико–хімічні характеристики засобу

Засіб є інтумесцентною фарбою, що складається з антипіренів, коксо- та газоутворювачів і наповнювачів у водній дисперсії полімеру.

Під впливом високих температур вогнезахисний покрив на основі засобу (далі – покрив) створює теплоізоляційний спінений коксовий шар, який захищає деревину та вироби з неї від дії вогню. Покрив відноситься до реактивних тонкошарових вогнезахисних засобів.

Таблиця 1. Фізико-хімічні характеристики засобу та покриву «Ammokote WW»

Показник	Значення
Зовнішній вигляд засобу	Однорідна маса без грудочок, згустків і сторонніх включень, білого кольору, відтінок не нормується
Зовнішній вигляд покриву	Однорідне без відшарування, здуття і включень, білого кольору, відтінок не нормується
Масова частка нелетючих речовин, не менше, % мас.	50
Час висихання покриву до ступеня 3, не більше, год	2
Втрата маси зразка при визначенні вогнезахисних властивостей покриву, не більше, %	9

Засіб відноситься до захисних засобів комбінованої дії, що захищає деревину від займання та біологічного руйнування (розвитку синяви, утворення цвілі та плісняви). Покрив

не викликає корозії під час експлуатування при контакті зі сталевими елементами конструкцій, що захищаються.

Показники вогнезахисної ефективності. Згідно з сертифікатами відповідності, виданими ОС «Центр сертифікації матеріалів та виробів», засіб забезпечує наступні показники пожежної небезпеки дерев'яних конструкцій:

- **I групу вогнезахисної ефективності** згідно з ГОСТ 16363 (придатний для вогнезахисту виробів із деревини за ДСТУ 9330) – при витраті не менше **0,271 кг/м²** (сертифікат відповідності №UA.032.CC.0092-22 від 21.06.2022 р);

- **групу Г1, В1, Д2, Т1** – при витраті не менше **0,375 кг/м²**, що дозволяє застосовувати засіб на шляхах евакуації у будинках усіх ступенів вогнестійкості за ДБН В.1.1-7 (сертифікат відповідності № UA.032.CC.0219-22 від 11.10.2022 р);

- **групу важкогорючих матеріалів та матеріалів, що не поширюють полум'я по поверхні П1, а також групу Д2, Т1** – при витраті не менше **0,325 кг/м²**, що дозволяє застосовувати засіб для вогнезахисту внутрішнього обладнання пасажирських вагонів, дизель- та електропотягів (сертифікат відповідності №UA.032.CC.0218-22 від 11.10.2022 р.

Умови застосування засобу: при температурах від +5 °С до +35 °С та відносній вологості повітря до 80%.

Умови експлуатації покриття: Згідно з ДСТУ EN 16623 та ДСТУ 9331, а також протоколом класифікації за стійкістю до зовнішніх впливів випробувальної лабораторії ДП «Державний науково-дослідний інститут будівельних конструкцій» №ПРВ-217-7833.21-001 від 17.02.2022 р, вогнезахисний покриття дозволяється експлуатувати в умовах закритих сухих приміщень з природною та штучною вентиляцією при температурах від мінус 30 °С до + 60 °С та відносній вологості повітря до 80 % (**тип зовнішніх впливів Z2** за ДСТУ EN 16623).

Для підвищення стійкості покриття до дій агресивних середовищ та інших можливих зовнішніх чинників, а також для надання інших кольорових відтінків рекомендується після повного висихання покриття нанести зовнішні лакофарбові матеріали згідно з п. 4.4 цього регламенту. Покриття із захисним шаром допускається експлуатувати під навісом або в приміщеннях, де коливання температури та вологості повітря несуттєво відрізняються від коливань на відкритому повітрі (типи зовнішніх впливів Y, W/Y, W/Z1, W/Z2, Z1, Z2 за ДСТУ EN 16623) при температурах від мінус 30 °С до + 60 °С та відносній вологості повітря до 90 %.

Прогнозований термін експлуатаційної придатності покриття залежить від умов експлуатації, належного використання, відповідного догляду за покриттям та становить від 10 до 25 років (Протокол класифікації за стійкістю до зовнішніх впливів №ПРВ-217-7833.21-001 від 17.02.2022 р. випробувальної лабораторії ДП «Державний науково-дослідний інститут

будівельних конструкцій»)). При застосуванні захисних лакофарбових матеріалів згідно з п. 4.4 термін експлуатаційної придатності збільшується до 30 років.

3 Розрахунок витрати засобу

Витрата засобу (A , кг/м²), без урахування технологічних втрат, для забезпечення показників пожежної небезпеки, становить (не менше):

0,271 кг/м² – I група вогнезахисної ефективності за ГОСТ 16363 (придатний для вогнезахисту виробів із деревини за ДСТУ 9330);

0,375 кг/м² – групи Г1, В1, Д2, Т1 згідно з ДСТУ Б В.1.1-2 та з ДСТУ 8829;

0,325 кг/м² – група важкогорючих матеріалів та матеріалів, що не поширюють полум'я по поверхні ІІ, групи Д2, Т1 згідно з ДСТУ 8829.

Технологічні втрати залежать від методу нанесення, шорсткості дерев'яних конструкцій, що захищаються, та інших факторів.

Розрахунок практичної витрати засобу (m , кг/м²) з урахуванням технологічних втрат при нанесенні здійснюють за формулою:

$$m = A \times (1 + k_1 + k_2 + k_3),$$

де m – практична витрата засобу для обробки конструкцій одного типу, розташованих в однакових умовах обробки та які мають однаковий стан поверхні (кг);

k_1 - коефіцієнт урахування технологічних втрат засобу в залежності від типу конструкції (табл. 2);

k_2 - коефіцієнт урахування технологічних втрат засобу в залежності від методу нанесення (для механізованих методів нанесення $k_2 = 0,2$; для ручного нанесення $k_2 = 0,1$);

k_3 - коефіцієнт урахування технологічних втрат засобу, що характеризує неоднорідність структури деревини, дефектів поверхні, внутрішніх і зовнішніх пошкоджень, характеру обробки поверхні (стругані або не стругані). Максимальне значення коефіцієнта k_3 може становити 0,4.

4 Порядок застосування засобу

Вогнезахист деревини проводиться згідно з вимогами «Правил з вогнезахисту», ДСТУ 9314, а також з проектом з вогнезахисту, розробленим та затвердженим у відповідності до вимог чинного законодавства та положень цього регламенту.

Вогнезахисна обробка засобом полягає в нанесенні на підготовлену поверхню деревини засобу та, за необхідності, захисного або декоративного лакофарбового покриття.

Таблиця 2. Значення коефіцієнта k_1 для різних типів дерев'яних конструкцій

№	Тип конструкції	k_1
1	Брус	
	Висота конструкції ≥ 200 мм	0,13
	Висота конструкції < 200 мм	0,15
2	Складні різноплощинні конфігурації	
	Висота (середній розмір) ≥ 300 мм	0,13
	Висота (середній розмір) < 300 мм	0,16
3	Об'ємні коробчасті конструкції з прямолінійними та обтічними поверхнями	
	Розмір перетину $\geq 300 \times 300$ мм	0,10
	Розмір перетину $< 300 \times 300$ мм	0,14

4.1 Підготовка поверхні деревини перед нанесенням засобу

Поверхня повинна бути очищена від забруднень, пилу, жирних плям. Деревина повинна бути сухою, без грибкових уражень, вологість конструкцій не повинна перевищувати 15 - 18%. Показники вологості повинні бути відображені у відповідному акті (Додаток 1 до «Правил з вогнезахисту»), який є частиною виконавчої документації робіт з вогнезахисту

Очищення дерев'яних поверхонь від бруду, старої фарби, жироподібного шару здійснюють шляхом відскоблювання скребками або іншим інструментом; видалення пилу й сміття - щітками або обдуванням стисненим повітрям. Стійкі забруднення видаляють струменем водного розчину миючого засобу.

Нанесення засобу на раніше вогнезахищену деревину (у тому числі з вогнезахисним просоченням) потребує погодження з виробником засобу.

Не допускається нанесення засобу на непідготовлені або підготовлені з порушеннями вимог технічної документації (проекту з вогнезахисту) поверхні.

Після підготовки поверхні складають «Акти на закриття прихованих робіт» (за формою Додатку В ДБН А.3.1-5), які є частиною виконавчої документації робіт з вогнезахисту.

4.2 Підготовка засобу до нанесення та проведення вхідного контролю

Засіб є однорідним готовим до застосування лакофарбовим матеріалом, що поставляється масою 25 кг у фірмових сталевих ємностях з нанесеним літографічним маркуванням «Ammokote» та ярликом, що ідентифікує продукцію, який виконано чітким друкарським способом та приклеєний безпосередньо на тару.

Використання при проведенні вогнезахисних робіт непромаркованого засобу або з вичерпаним строком придатності категорично забороняється.

Перед початком вогнезахисних робіт проводиться вхідний контроль засобу, який включає в себе огляд упаковки та її цілісності, перевірку відповідності строку придатності, встановлення відповідності властивостей засобу вимогам, зазначеним у проєкті з вогнезахисту, та перевірку супровідної документації: сертифікатів якості та копій сертифікатів відповідності з відміткою виробника про придбану кількість засобу.

Засіб має однорідну пастоподібну консистенцію та тиксотропні властивості. Перед нанесенням засіб необхідно ретельно перемішати у заводській тарі за допомогою електричного міксера або дреля з гвинтовою насадкою, переміщаючи насадку по всьому об'єму тари, протягом 3 - 5 хв. Після перемішування засіб повинен бути однорідним без розшарування.

Розбавляти засіб не рекомендується. За необхідності допускається додати до 5 % (не більше 1,25 кг на 25 кг засобу) питної води кімнатної температури при постійному перемішуванні протягом 5 хв.

4.3 Умови та способи застосування засобу

Виконання робіт з вогнезахисту здійснюють відповідно до проєкту з вогнезахисту, положень цього регламенту та розділів 5.3, 5.4 ДСТУ 9314.

Засіб може наноситися як механізованим способом (агрегатами пневматичного або безповітряного розпилення) так і вручну за допомогою пензлів на підготовлені за п. 4.1 дерев'яні поверхні.

Температура навколишнього середовища та поверхонь конструкцій або виробів, що захищаються, в момент підготовки та застосування засобу, а також протягом сушіння покриття повинна бути в межах від +5 °C до +35 °C, а відносна вологість повітря не вищою 80 %.

Нанесення засобу на підготовлену для вогнезахисту поверхню здійснюється в один або декілька шарів в залежності від способу нанесення та практичної витрати вказаної у проєкті з вогнезахисту.

Витрата засобу повинна бути не менше вказаної у проєкті з вогнезахисту для відповідного показника пожежної небезпеки (розділ 3 цього регламенту). Ця кількість засобу наноситься механізовано в 1 - 2 шари або пензлем в 2 - 3 шари.

Міжшарова сушка покриття повинна становити близько 3 годин при температурі повітря не нижче 15 °C і вологості повітря 70 %. При більш низькій температурі та підвищеній вологості повітря час міжшарового сушіння збільшується. У будь-якому випадку наступний шар засобу слід наносити за умови висихання попереднього до ступеню не менше 2 за ДСТУ ISO 9117-5

4.4 Нанесення зовнішніх лакофарбових матеріалів

У якості зовнішніх (захисних або декоративних) лакофарбових матеріалів дозволяється застосовувати фарби виключно з переліку, що визначений виробником засобу.

Для підвищення вологостійкості, стійкості до дії агресивних середовищ, а також для декоративного оздоблення необхідно після повного висихання вогнезахисного покриття нанести захисні покриття «Ammokote TOP» або «Ammokote TOP-W» (ТУ У 20.3-39875591-002:2023).

Для декоративного оздоблення та надання інших кольорових відтінків вогнезахисному покриттю необхідно після його повного висихання нанести лакофарбові матеріали, перелік яких визначений виробником засобу.

Марка, товщина та витрата зовнішнього лакофарбового матеріалу повинні бути зазначені в проєкті з вогнезахисту.

Перед нанесенням зовнішнього шару лакофарбового матеріалу слід провести візуальний огляд захищених засобом конструкцій – вогнезахисний покрив повинен бути повністю сухим, поверхня покриття чистою, без тріщин і пошкоджень.

Нанесення зовнішнього шару проводиться згідно з інструкцією з нанесення на лакофарбовий матеріал, що застосовується, з витратою, визначеною в проєкті з вогнезахисту.

Нанесення зовнішніх лакофарбових матеріалів на не повністю сухий вогнезахисний покрив може призвести до утворення зморшок та бульбашок на поверхні, відшарування покриття та інших дефектів.

5 Контроль якості виконання робіт з вогнезахисної обробки

Під час виконання вогнезахисних робіт проводять проміжний контроль якості нанесення засобу за наступними параметрами:

- зовнішній вигляд покриття повинен відповідати таблиці 1 цього регламенту;
- практична витрата засобу на одиницю площі конструкції повинна відповідати проєктній документації.

Кінцевий контроль якості покриття в літній період (температура навколишнього середовища +20 °C - +35 °C) здійснюється не менше ніж через 2 доби після нанесення

останнього шару, а у зимовий період (температура навколишнього середовища не перевищує +15 °С) не менше ніж через 7 діб.

Перевірка відповідності виконаних робіт проводиться згідно з вимогами розділу IX «Правил з вогнезахисту», розділу 5.5 ДСТУ 9314 та в загальному випадку складається з:

- 1) вивчення технічної документації з метою отримання вихідних даних для проведення перевірки відповідності виконаних вогнезахисних робіт;
- 2) візуального контролю;
- 3) контролю із застосуванням контрольно-вимірювальних приладів.

Для перевірки відповідності виконаних робіт перевіряється наявність супровідних документів необхідних для ідентифікації засобу – сертифікати якості, копії сертифікатів відповідності з відміткою виробника про придбану кількість засобу, регламент робіт з вогнезахисту, комплект виконавчої документації робіт з вогнезахисту (акти проміжного приймання конструкцій, акти на закриття прихованих робіт, акти визначення вологості деревини тощо).

Візуальний контроль ґрунтується на оцінці зовнішнього вигляду покритву. При огляді конструкцій, які захищені засобом, встановлюється відповідність поверхні покритву вимогам технічної документації та визначається наявність недоліків вогнезахисної обробки:

- необроблені місця;
- відшарування, здуття, осипання;
- сторонні плями, порушення цілісності покритву або інші пошкодження.

Контроль товщини покритву проводиться приладами неруйнівного контролю відповідно до вимог «Правил з вогнезахисту» та п.5.2.2 ДСТУ 9291. Вимірювання товщин вогнезахисного покритву здійснюється через кожні 15 - 20 м довжини об'єкта вогнезахисту, але не менше ніж у 10 рівновіддалених точках, при цьому перевага повинна віддаватися ділянкам вимірювання, які знаходяться в важкодоступних місцях. Кількість вимірювань на об'єкті вогнезахисту повинна бути такою, щоб отримати достовірні дані, які характеризують товщину вогнезахисного покритву на всьому об'єкті вогнезахисту. При цьому мінімальна кількість вимірювань повинна складати не менше 50. Вимірювання товщини вогнезахисного покритву проводиться таким чином – гострим ріжучим інструментом зрізається шар покритву розміром 1 см² і штангенциркулем або мікрометром вимірюється товщина сухого шару.

Середнє арифметичне значення виміряних товщин повинно бути не меншим проєктного значення, а саме: товщина покритву для переведення деревини у І групу вогнезахисної ефективності за ГОСТ 16363 (покритв придатний для вогнезахисту виробів із деревини за ДСТУ 9330) повинна бути не меншою 0,2 мм, для інших показників пожежної небезпеки не

меншою 0,3 мм. При цьому середнє квадратичне відхилення між результатами 10 вимірювань не повинно перевищувати 10 % (у бік зменшення проєктного значення).

Показником та методом, за яким можна ідентифікувати вогнезахисний засіб та покриття є ІЧ спектроскопічний метод дослідження. Параметри та порядок визначення показників ідентифікації надаються виробником засобу за запитом випробувальних лабораторій та органів інспектування (п. 6.4.1 ДСТУ EN 16623).

6 Вимоги до утримання покриття

Покриття повинен експлуатуватися відповідно до умов, визначених у розділі 2 цього регламенту. Стан поверхні покриття періодично контролюється та реєструється організацією, яка відповідає за експлуатування об'єкту вогнезахисту, згідно з розділом X «Правил з вогнезахисту» та розділом 5.7 ДСТУ 9314.

При проведенні огляду (обстеження) технічного стану покриття особлива увага повинна бути приділена виявленню:

- порушень цілісності вогнезахисного шару;
- умов експлуатації, потенційно небезпечних для збереження експлуатаційної придатності покриття: вологість і температурний режим приміщення, вплив води або агресивних середовищ.

Якщо покриття знаходиться в задовільному стані (немає відшарування покриття від конструкції, здуття, нальоту, відмінного за забарвленням від кольору покриття, відколів та інших руйнувань) та під час експлуатування системи вогнезахисту не були порушені умови її нормальної експлуатації, вогнезахисні властивості зберігаються.

При порушенні цілісності покриття в одиничних місцях пошкоджений покриття необхідно видалити та провести повторне нанесення засобу відповідно до розділу 4 цього регламенту. Для ремонту покриття слід використовувати матеріали, які застосовувалися відповідно до проєкту з вогнезахисту.

7 Заміна покриття

Згідно з розділом X «Правил з вогнезахисту» покриття підлягає повній заміні при:

- механічному руйнуванні та пошкодженні (відшаруванні, вимиванні тощо) площі поверхні, що займає більше 20 % площі захищених конструкцій;
- появі тріщин шириною більше 3 мм.

Заміна та ремонт покриття здійснюється згідно з розділом 4 цього регламенту.

Перед відновлювальними роботами пошкоджений покриття, що підлягає заміні, видаляється з поверхні конструкцій способами, зазначеними в розділі 4 цього регламенту.

8 Зберігання та транспортування засобу

Транспортування засобу здійснюється усіма видами критого транспорту відповідно до правил перевезення вантажів, що діють на даному виді транспорту, в умовах, що забезпечують збереження упаковки від пошкоджень.

Умови транспортування та зберігання засобу в частині впливу кліматичних факторів зовнішнього середовища: в закритих або інших приміщеннях з природною вентиляцією при температурі від +5 °C до +30 °C та середньомісячній відносній вологості повітря не більше 70 %.

Термін зберігання засобу в цілісній заводській упаковці — 18 місяців з дати виготовлення.

9 Охорона праці і техніка безпеки

Засіб і покрив на його основі не класифікуються як небезпечні продукти відповідно до Регламенту (ЄС) № 1272/2008/ЄС та відповідають санітарному законодавству України (паспорт безпеки, відповідно до Регламенту (ЄС) №1907/2006 REACH).

Вміст летючих органічних сполук відповідає вимогам «Технічного регламенту щодо обмеження викидів летких органічних сполук унаслідок використання органічних розчинників у лакофарбових матеріалах для будівель та ремонту колісних транспортних засобів» – підкатегорія A/9 (WB): < 140 г/л (максимальний вміст ЛОС 90 г/л).

Засіб належить до негорючих речовин та не має температур спалаху, займання та самозаймання.

Покрив відноситься до класу Е реакції на вогонь відповідно до ДСТУ EN 13501-1.

Не допускається контакт засобу зі шкірою та слизовими оболонками. При попаданні на шкіру засіб видалити з поверхні шкіри спочатку за допомогою м'яких серветок, змочених в етиловому спирті, потім обробити гарячою водою з милом. Після видалення засобу шкіру необхідно змастити маззю на основі ланоліну або вазеліну. У разі попадання засобу в очі слід негайно промити проточною водою (не менше 15 хвилин) при широко розкритій очній щілині. Звернутися за медичною допомогою.

Переміщення та транспортування засобу, а також вантажно-розвантажувальні роботи повинні виконуватися відповідно до вимог з охорони праці, а при використанні спеціального обладнання (підйомників, підйомних кранів і т. п.) з дотриманням вимог НПАОП 0.00-1.80.

В проєкті з вогнезахисту повинні бути передбачені всі заходи з техніки безпеки, яких слід дотримуватися при проведенні вогнезахисних робіт.

Вогнезахисні роботи повинні проводитися не менше як двома робітниками не молодшими за 18 років, які мають відповідну компетенцію згідно з п.5.1.10.2 ДСТУ 9314, пройшли медичний огляд та інструктаж з техніки безпеки. Особи, що проводять вогнезахисну

обробку, повинні бути забезпечені засобами індивідуального захисту відповідно до вимог НПАОП 0.00-7.17.

Для попередження небезпеки падіння працюючих з висоти в проєкті з вогнезахисту слід передбачати:

- тимчасові огорожувальні пристрої, що задовольняють вимогам техніки безпеки;
- місця та способи кріплення страхувальних канатів і запобіжних поясів.

Роботи з обслуговування обладнання і механізмів здійснюються з виконанням вимог інструкцій та вказівок з техніки безпеки для даного обладнання. Все технологічне обладнання повинно бути надійно заземлене згідно з вимогами ДНАОП 0.00-1.21. Комунікації повинні бути заземлені від статичної електрики. При роботі з електрообладнанням повинні виконуватися вимоги СНиП 3.05.06.

Роботи з нанесення засобу проводяться з дотриманням вимог правил пожежної безпеки. Місце проведення робіт повинно бути забезпечене первинними засобами пожежогасіння. Для гасіння пожеж на початкових стадіях як первинні засоби пожежогасіння слід використовувати пожежну кошму, пожежні покривала або пісок, а також водні, водопінні, водоаерозольні, порошкові або газові вогнегасники, що відповідають вимогам ДСТУ EN 3-7.

10 Прикінцеві положення

Актуалізована версія регламенту робіт з вогнезахисту на засіб вогнезахисний «Аммокоте WW», сертифікати відповідності, висновок санітарно-епідеміологічної експертизи, паспорт безпеки та інша технічна та дозвільна документація на згадані у цьому регламенті матеріали розміщені на сайті www.ammokote.com у розділі «Продукція» / «Вогнезахист дерев'яних конструкцій» / «Вогнезахисна фарба «Аммокоте WW» у вкладці «Сертифікати та документація».

Забезпечення засобом «Аммокоте WW» показників пожежної небезпеки та його експлуатаційної придатності можливе тільки при повному та належному виконанні усіх вимог, визначених у цьому регламенті.

Виробник не несе відповідальність за неправильне застосування засобу, його неналежне проєктування у системах вогнезахисту, а також за застосування та експлуатацію в цілях та умовах, не передбачених цим регламентом.

З дня введення в дію цього регламенту усі попередні версії регламенту мають статус недійсних.